

Bernarda Jelen

da se spozabiš

1

bil si v mojem
jaz v tvojem

žepu

nebrušen diamant
sem se razcvetala
gajila

zaradi najinega rečišča
so pokali šivi

2

rada sem bila
bremence

da si me odlagal
se spozabil

nazdraviva
na žulje
na dni

sladkooke device

3

zate sem

razkleščila
sosonce

zlivala
vrenje v led

zaradi poguma
ki ga zeleniš
še tihotapim

4

lovil si me

lovila sem te

na dvigalico

sva ujela maj

gorostasne noči

so zavele v gozdu

pomladnih

božanj

5

zdaj ranljivo spiš
ob meni

vidim
sedemnajstletnega
fantina

z lazurnimi očmi
kričiš
sanje ljubosumja

6

najini srečni
nezapleteni časi
lovopusta
so se iztekli

ne da bi plačali
mostnino

utopljena sva
ponesrečenca

7

pogodba z Njim

je podpis
razžarjenega
sičanja biča

kot bi sunil
spavača
in zlomil
neumrljivost

8

Zanj sem

nepričakovana
okretna postrv
v deročini

temno zelen
tolmun

je vdrl v čoln
ki ziblje čas

9

moji lasje

presunljivo dolgi

ovijajo Njegovo telo

v kokon

luninega smeha

razprostirajo kodre

in dišijo

po belem bezgu

10

ne bo se zavedal

sozvanjanja

kot težkokrvna

otožnost

bo pretakal

skrivnost

v čašo

Drugega srca